

PŁOTNIANY (3) ai

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

sg m N płotniany (1). ◇ A płotniany (1). ◇ [f N płotnian(a).] ◇ n G płotnian(e)go (1). ◇ [pl N subst płotnian(e). ◇ A subst płotnian(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Wykonany z płótna; pollinarius Calep (3): Cribrum pollinarium, quod e lino, non e setis aquorum sit ad pollinem purgandum – Przek [=sito] płotniani. item Rżelzoto. Calep 818a, 606b; [3 naspy płótniane [z] grubego płótna na wielgie pierzyny, [...] płótniana naspa, [z] pierzem InwMieszcz 1583 nr 243; Y poczyniŕz im [faraonowi i synom jego] ŕzorce płotniáne/ [feminalia lini] áby zákryli ciáło fromoty/ od biodr áŕz do vdow. BudBib Ex 28/42 (Linde)].

W charakterystycznych połączeniach: płotniana(-e) naspa, odzienie, przek, szorc, ubior.

Szereg: »sukienny i płotniany« (1): Niemaŕz obłoczyć odzienia ŕukiennego y płotniánego [ex lana, et lino] poŕpołu. BudBib Deut 22/11.

Cf PŁOCIENNY, 2. PŁOTNY

MN